

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 258/2018-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Jakubom Malým, Cukrová 14, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 96/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 125/2011 a sp. zn. 5 Co 185/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júla 2018 elektronicky doručená a 9. júla 2018 prostredníctvom poštovej prepravy doplnená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 96/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 5 Co 125/2011 a sp. zn. 5 Co 185/2014 (ďalej len „napadnuté konania“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa na okresnom súde žalobou doručenou okresnému súdu 7. júna 2007 domáhal z titulu ochrany osobnosti ospravedlnenia, náhrady nemajetkovej ujmy a trov konania. Sťažovateľovi mala byť spôsobená ujma v súvislosti s uverejnením otvoreného listu spoločnosti akupunktúry v odbornom časopise Acupunctura Bohemo Slovaca č. 1-2/2007, vyhotoveného a podpísaného žalovanými, ktorým malo byť poškodené sťažovateľovo dobré meno, občianska a profesionálna česť a jeho zaslaním ministrovi zdravotníctva Slovenskej republiky. Okresný súd v konaní rozhodol rozsudkom 14. septembra 2010. Tento rozsudok okresného súdu bol uznesením krajského súdu č. k. 5 Co 125/11-182 z 3. apríla 2012 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že prvý rozsudok okresného súdu bol v konaní vynesovaný po viac ako troch rokoch od podania žaloby.

3. Okresný súd v konaní opätovne rozhodol rozsudkom č. k. 9 C 96/2007-248 z 3. decembra 2013. Proti danému rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd 27. marca 2018. Sťažovateľ v súvislosti s namietanou nečinnosťou krajského súdu zhodnotil, že tento vyjadrením žalovaných disponoval už od 24. apríla 2014 a doručil ho právnenému zástupcovi sťažovateľa až 2. októbra 2017.

4. Sťažovateľ zhodnotil, že v predmetnej veci jednoznačne prichádzalo k priet'ahom, ktoré boli zavinené jednotlivými konajúcimi súdmi. Zároveň skonštatoval, že nejde o mimoriadne právne zložitú vec a strany v konaní boli dostatočne aktívne.

5. Sťažovateľ uviedol, že neprimerane zdĺhavý priebeh konania namietal aj pred samotným okresným súdom tak, že podal predsedníčke okresného súdu sťažnosti na priet'ahy v konaní. Prvú sťažnosť podal 6. mája 2008 a v odpovedi, ktorá mu bola doručená

29. mája 2008, predsedníčka okresného súdu uznala, že sťažnosť je dôvodná a v mene súdu sa sťažovateľovi ospravedlnila. Ako hlavné dôvody prietáhov bol na jednej strane spomenutý vysoký počet vecí na príslušnom oddelení a na druhej strane nedostatočné personálne obsadenie súdu. Druhú sťažnosť na prietahy v konaní z 3. mája 2010 predsedníčka okresného súdu odložila z formálnych dôvodov bez preskúmania vecí.

6. V súvislosti s tvrdenými zbytočnými prietahmi sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že v uvedenej veci sa prvýkrát konalo pred okresným súdom takmer tri a pol roka. Za neprimerane dlhé však sťažovateľ považuje nekonanie okresného súdu a krajského súdu v období od 24. apríla 2014, keď boli doručené vyjadrenia žalovaných k odvolaniu podanému sťažovateľovým právny zástupcom, až do 2. októbra 2017, keď boli doručené výzvy na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaných sťažovateľovmu právny zástupcovi), t. j. v období takmer tri a pol roka. Aj v dôsledku viacerých období neprimerane dlhej nečinnosti súdu sa celková dĺžka konania natiahla na viac ako jedenásť rokov.

7. Podľa názoru sťažovateľa popísanou a konkretizovanou nečinnosťou súdov, nedovolenými a neodôvodnenými prestávkami v konaní a neefektívnym postupom súdov v konaní dochádzalo od začiatku konania k zásahom do jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, keď ani po viac ako 10 rokoch od začatia súdneho konania nebolo vydané rozhodnutie vo veci, ktoré by nastolilo stav právnej istoty do právnych vzťahov medzi sťažovateľom a žalovanými ako stranami sporu.

8. Sťažovateľ zároveň podotkol, že s právom na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov korešponduje povinnosť štátnych orgánov aktívne a efektívne postupovať v začatom konaní, tak aby toto bolo aj bez prípadných ďalších návrhov účastníkov konania riadne procesné ukončené. Nečinnosť, resp. neefektívna činnosť súdov spôsobila, že konanie trvá neúmerne dlho. Sťažovateľ sa domnieva, že ani prípadné zmeny v rozvrhu práce alebo zaťaženosť súdov nie je objektívnym dôvodom na pasívne, resp. neefektívne konanie a nezbavuje štát zodpovednosti za dodržiavanie základných práv a slobôd, na dodržiavanie ktorých sa zaviazal.

9. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava I v právnej veci žalobcu: [REDAKOVANÉ] proti žalovaným: 1/ [REDAKOVANÉ] a 2/ [REDAKOVANÉ] o ochranu osobnosti, vedenej pod sp. zn. 9C 96/2007, porušil právo sťažovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez prietahov, ktoré je garantované článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000,- EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000,- EUR, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I a Krajský súd v Bratislave sú povinné nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 340,90 EUR na účet právneho zástupcu sťažovateľa [REDAKOVANÉ], advokáta... a to do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

10. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

12. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

13. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

14. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je totiž to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočností, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

15. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom z 3. decembra 2013 tak, že žalobu zamietol. V čase podania sťažnosti bolo už rozhodnuté aj o sťažovateľovom odvolaní, keďže krajský súd v odvolacom konaní rozhodol 27. marca 2018. Z uvedeného je zjavné, že

ani okresný súd, ani krajský súd nemohol v čase podania sťažnosti ústavnému súdu porušovať označené právo sťažovateľa.

16. Keďže v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nešlo o aktuálny a trvajúci zásah do základných práv sťažovateľa, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júla 2018